

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 51. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm4062.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den Danske Prindsesse i Sverrig.

- 1 **E**n Rosens-Blomme min Herre har fæst,
Hende følge til Sverrig den Herre *Krist!*
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 2 Det svared dertil den Ridder blid:
Min Herre lade hente den Jomfru hid!
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 3 De vunde da Seil i forgyldene Raa,
De seiled til Danmark i Uger to.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 4 De kasted deres Anker paa hvide Sand,
De Svenske Fruer tren der iland.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 5 Og midt udi den Borgegaard
De Fruer sig svøbde i Sobel og Maar.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 6 Og der axled de deres Skarlagenskind,
Saa ginge de dem for Dankonning ind.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 7 "Hil sidde, Dankonning, I over Bord!
Nu Kongen af Sverrig har sendt eder Ord.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 8 Han sender eder Ord og Hilsen til,
Eders Datter til Brud han have vil."
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 9 Det meldte Dankonning brat dertil:
Det er ikke nok med "have vil."
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 10 Saameget kun giælder for mig hans Ord,
Som Tærningen rinder paa Tavlebord.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 11 53Det første Guldtavl paa Bordet randt,
Da Sverrigs Konning den Jomfru vandt.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 12 Og der blev Silke paa Jorden bredt,
Da Jomfruen blev til Stranden ledt.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 13 De kasted deres Anker paa Svenske Sand,
Den Danske Prindsesse tren først i Land.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 14 Det meldte da Kongen, som han stod:
I være velkommen, Jomfru god!
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 15 Saa ledte de prægtige Heste frem,
Af Sølv og Guld var der Nok paa dem.
Det hjælper saa lidet at kvide.

- 16 "Skjøn Jomfru! I skulle ei længer gaae,
I sætte eder op og hvile derpaa!"
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 17 "Og var i min Faders Land jeg end,
Da havde jeg Karm og Kiøresvend;
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 18 Naar Ridderne ride til Herredag,
Da age de Fruer derhen i Mag."
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 19 Det svared de *Svenske* Fruer brat:
De *Jydske* Sæder I sige Godnat!
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 20 Med Sadel af Sølv og Mile af Guld
Den *Svenske* Jomfru er saa frydefuld.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 21 54Det haver hos os været gammel Sæd,
Saalænge vi leve, vi blive derved.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 22 Vore Skjoldmøer bare for sig den Pris,
De rede i Krig paa Herreviis.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 23 Naar *Danske* og *Svenske* faae *Tydskens* Sæd,
Det spinde de slet ikke Silke ved."
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 24 Det var stor Lyst og Gammen god,
Der de kom sammen, de Ædlinge to.
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 25 Og Kongen han tog sin Kiærest i Arm:
"Skjøn Jomfru! I leve hos mig uden Harm!"
Det hjælper saa lidet at kvide.
- 26 De leved tilsammen saamangen god Dag,
Med Tugt og Ære i Ro og Mag.
Det hjælper saa lidet at kvide.